

EXTREMT SJOV ENDURO

RED BULL SEA TO SKY, ET STÆVNE I VERDENSKLASSE MED FLERE VERDENSLITEKØRERE. FY FOR EN SKEFULD!

Tekst og fotos: Dan Uno

Familiehygge med Dan og Emil.

Enduro er sjovt, det ved enhver. Så må ekstrem enduro være ekstremt sjovt. For at se om det holder tog min søn Emil og jeg til Tyrkiet i efterårsferien for at køre Red Bull Sea to Sky.

Løbet køres i Kemer, helt ude ved kysten. Der er noget dejlig turiststrand, med bjerge lige bagved. Et fantastisk område til enduro.

Og lad os afsløre med det samme: Det ER ekstremt sjovt, men den-onde-lynemig også ekstremt hårdt.

Konceptet var skruet godt sammen, da man havde to dage før løbet, hvor den lokale enduroklub stillede guider til rådighed, så man kunne komme på tur ud i området. To dage gik med selve løbet, og

så var der to dage derefter, hvor vi kunne køre med en helt anden type guider: Verdenstjerne Graham Jarvis, Jonny Walker, Paul Bolton osv. Man kunne altså få seks køredage i alt for de, trods alt, relativt mange penge det koster at daffe helt derned for at rulle på knopdæk.

Vi nappede dog kun fire dage. To dage før og to dage med selve løbet. Så måtte Emil hjem på skolebænken.

OP AD GEDESTIEN

Maskinerne lejede vi dernede. Det helt rigtige værktøj til denne type løb er 300 2-taktere, men da der er 38% afgift på endurocykler i Tyrkiet, gør de det mest i 250 2-taktere, som åbenbart er noget

billigere end 300-maskinerne. Vi fik en 2012 KTM 250 EXC hver, og så af sted med de lokale.

Lige bag byen starter løjerne: Skov, floder, bjerge, gedestier og spor, man som endurotasse kun kan drømme om. Fællesnævneren er løse sten. De er overalt, og de er ofte kantede og skarpe. Man får det indtryk, at hele det tyrkiske grundfjeld er ved at smulre. To dage, hvor vi kører de mest fantastiske steder. De lokale giver os godbidder til vi segner.

Selve løbet består af tre ting: Beach Race – som er et cross løb på selve stranden, lige foran alle turisterne! Der er lagt lidt "specials" ind for at krydre: Eksempelvis et hop over et åudløb, der bruges som chickenline, hvis du ikke tør hoppe over. Man kører altså UNDER dem som hopper over. Og en langside helt ude i vandkanten = Stram kabel i 6. Det er sand, og det kan vi jo her i DK. Emil laver en flot nr. 22 ud af ca. 150 startende, jeg bliver nr. 42, da jeg i et anfald af blærerøvsbetændelse bliver læsset af geden med fuld hane i 4. Det gav nogle trykkede ribben.....

Man skulle ikke springe for kort, da der var chicken race i åløbet ved stranden.

FAR INDHENTER SØN

Næste runde er Forest Race: 27 km spor man har 4 timer til at køre. Det lyder let, meeeeen, det er det så ikke, kan jeg afsløre. Enkeltstart med 30 sek. mellemrum. Rækkefølge som placering ved Beach Race. Sporet er hovedsageligt svært, og nogle steder MEGET svært. Det kræver virkelig god teknik. Her taler vi trial tricks for at komme igennem. Og man kan tydeligt se kørerne med trial baggrund klarer sig bedre.

Emil starter noget før mig, men jeg passerer ham på en bjergside, hvor han sidder på den ene side af sporet, og cyklen ligger nede i buske og sten på den anden side af sporet. Et bette styrt.

Udstyret er taget af, og han ser noget smadret ud. Humøret har han dog, og han siger at jeg skal køre videre. Han kommer igen, og henter mig senere. Vi gennemfører begge, og er meget stolte. 69 ud af de 150 gennemførte. Jeg brugte tre en halv time, hvoraf en time var pauser, da jeg var i for dårlig fysisk form!! Teknisk kunne jeg godt klare det, men konditionen var for ringe.

BESTIG MOUNT OLYMPUS

Næste dag er Mountain Race. Det er hovedløbet, med start nede på stranden og mål på toppen af Mount Olympus 2350 meter oppe. Deraf løbets navn Sea to Sky. Et spor på 57 km, man har seks timer til. Kommer man inden for de seks timer helt op, får man guld. 2/3 giver sølv, og 1/3 op giver bronze.

Vi gik naturligvis efter guld, da der var pakket storhedsvanvid med i kufferten. Vi startes i rækker med 10 i hver på stranden, efter placering i Forest Race. Emil holder to rækker foran mig, og napper starten. Det samme gør jeg i min række, så alt går efter planen.

Fra stranden drejer vi ind i en flodseng, som er sporet ca. syv km frem. Relativt let at køre, blot man passer på at krydse vandet de rigtige steder, så ekvipagen ikke drukner. Red Bulls helikopter følger og filmer os hen ad stranden og det første stykke op af flodsengen. Det er da for fedt, og den får liiiiige lidt mere gas. Vi er ude at lege med de tunge drenge...

EMIL MED NAKKEKRAVE

Fik jeg sagt det regnede? Det giver glatte sten og kø ved de svære passager, hvor folk havde mere end svært ved at komme op. Og ned.... men ned, det kommer man altid, og Emil gjorde det med hovedet forrest ved hop ud over en betonkant, hvor baghjulet ikke fik bid på den våde beton. Så der lå han på bære med nakkekra ve på, da jeg kom. Fy for den. Man bliver sgu lidt ængstelig, når ens knægt ligger sådan. Ind og lyses igennem på hospitalet, og kun et skulderblad var brækket. Py-ha. Heldigt. Flink læger, som lod ham rejse hjem næste dag, efter planen.

Turen var, trods styrt, alle pengene værd, og kan varmt anbefales, hvis man vil prøve ekstrem enduro på internationalt plan. Det er nogle herlige mennesker i den verden. Meget afslappede. F.eks. skrev de fire vindere gerne autografer på Emils kørertrøje, som blev klippet af ham på hospitalet, og de smiler når man tager billeder.

Se mere på www.redbullseatosky.com ☺

PRØV EXTREM ENDURO I DK

Du kan også prøve ekstrem enduro herhjemme nu. Om alt går efter planen, bliver 1. afd. af DM X-treme 2013 lørdag 26. januar. Vi satser på sne, frost og is, så der bliver noget at kæmpe med.